

Ajatuksia paastonaikana

Vuosi on pyörähtänyt sille mallille, että elämme taas paastonaikaa. Tänäkin vuonna Suomen Evankelis-Luterilainen kirkko on julkaissut paastokalenterin, josta löytyy jokaiselle paastonajan päivälle jokin ajatus tai tekeminen. Tälle päivälle siellä sanotaan: Lahjoita toivoa lähelle tai kauas.

Kutsumatta tämä haaste tuo mieleen Ukrainan ja siellä vallitsevan hädän. Mutta miten voisin lahjoittaa toivoa? Onko ainut tapa antaa rahaa tai jotain konkreettista hyötyä? Entä jos oma tilanne on sellainen, että jokainen penni menee oman talouden pitämiseen pinnalla?

Toivo on merkillinen asia. Se auttaa jaksamaan silloinkin kun elämässä on valtavan isoja juttuja. Toivo antaa meille sen pienen valon pilkahduksen kaiken pimeään keskellä. Ajatuksen: Kyllä tästä vielä selvitään.

Nuorisotyöllä on meillä käytössä laulukirja, jota kutsutaan kotoisasti punaiseksi laulukirjaksi. Siinä laulukirjassa on laulu, jossa lauletaan juurikin niin: Sisälläni pieni toivo itää, kyllä tästä vielä selvitään. Kunhan oikeudesta kiinni pitää, lyödään aukko yön pimeään.

Ehkä pitämällä kiinni oikeudesta arjessa voimme tuoda toivoa lähelle ja kauas. Loppujen lopuksi siitähän on kyse kun toisen valtion maalle on hyökätty: toisen oikeuksien loukkaamisesta.

Millainen olisikaan maailma, jossa emme tavoittelisi omia oikeuksiamme, vaan pitäisimme huolta toisen oikeuksista? Huolehtisimme toinen toisistamme ennen itseämme? Silloin voisimme luopua itsekkyydestämme, koska voisimme luottaa siihen, että toinen ajattelee meidän oikeuksiamme.

Me olemme kuitenkin vain ihmisiä, eikä se meiltä onnistu. Onneksi on kuitenkin yksi, jonka mielessä me olemme aina ensimmäisellä sijalla. Hän joka antoi oman poikansa hinnaksi meidän elämästämme. Häneen keskittyy myös paastonaika, jota saamme elää kohti pääsiäisen ihmettä.

Siunattua viikkoa!

Sanna Heinineva
Nuoristotyönohjaaja